

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 39

Vydána dne 9. července 1960

Cena 80 haléřů

OBSAH:

98. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o jednotném celním závěrovém řádu pro labské lodě
99. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o pohraničním styku

98

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. června 1960

**o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky
o jednotném celním závěrovém řádu pro labské lodě**

Dne 18. září 1959 byla v Praze sjednána Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o jednotném celním závěrovém řádu pro labské lodě.

Vláda Dohodu schválila dne 6. ledna 1960. Schválení Dohody vládou Československé republiky,

bylo sděleno nótou ze dne 30. ledna 1960 a její schválení vládou Německé demokratické republiky, bylo sděleno nótou ze dne 5. května 1960.

Podle svého článku 7 nabyla Dohoda účinností dnem 5. května 1960.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

mezi

**vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky
o jednotném celním závěrovém řádu pro labské lodě**

Vláda Československé republiky a vláda Německé demokratické republiky ve snaze podpořit mezinárodní dopravu a ulehčit plavbu na Labi rozhodly se uzavřít Dohodu o jednotném celním závěrovém řádu pro labské lodě.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci: vláda Československé republiky
Stanislava Saura,
vedoucího Ústřední celní správy,

vláda Německé demokratické republiky
Antona R u h a,
vedoucího Úřadu pro clo a kontrolu oběhu
zboží,

kteří po výměně svých piných mocí, jež byly shledány v naprostém pořádku a náležitě formě, dohodli se takto:

Článek 1

Pro celní projednávání lodí pod celní závěrou na Labi, jeho přítocích a s ním souvisejících vodních cestách na území smluvních stran platí připojený jednotný celní závěrový řád pro labské lodi (dále jen „závěrový řád“), který je nedílnou součástí této Dohody.

Článek 2

Potvrzení o způsobilosti lodí k celní závěře a osvědčení opravňující provozovatele plavby k přepravě zboží pod celní závěrou (dále jen „potvrzení“ a „osvědčení“), vydaná podle ustanovení závěrového řádu celními orgány jedné smluvní strany, budou uznávána celními orgány druhé smluvní strany, aniž by tím bylo dotčeno ustanovení § 25 závěrového řádu.

Článek 3

Odebrání potvrzení nebo osvědčení celními orgány jedné smluvní strany bude uznáváno celními orgány druhé smluvní strany.

Za vládu
Československé republiky:
Saur v. r.

Článek 4

Ústřední celní správy smluvních stran si vzájemně sdělí, které celní orgány jsou oprávněny k vydávání nebo odebrání potvrzení a osvědčení.

Článek 5

Ústřední celní správy smluvních stran se vzájemně dohodnou na změnách závěrového řádu, které se při provádění dohody ukáží potřebnými.

Článek 6

Tato dohoda je otevřena přístupu třetích států, pokud jejich lodí jsou na základě příslušných dohod oprávněny k plavbě na Labi na území smluvních stran a pokud s přístupem smluvní strany souhlasí.

Prohlášení o přístupu musí být každé ze smluvních stran sděleno nótou.

Pro přistupující stát vstoupí Dohoda v platnost dnem, kdy smluvní strany oznámí svůj souhlas s přístupem.

Článek 7

Tato Dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejím schválení.

Každá ze smluvních stran může Dohodu při dodržení šestiměsíční lhůty písemně vypovědět; vypoví-li Dohodu jedna ze smluvních stran, které ji podepsaly, pozbude Dohoda po uplynutí výpovědní lhůty platností.

Sepsáno v Praze dne 18. září 1959 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Německé demokratické republiky:
Ruh v. r.

JEDNOTNÝ CELNÍ ZÁVĚROVÝ ŘÁD PRO LABSKÉ LODĚ

§ 1

[¹] Kdo žádá, aby zboží podléhající celnímu doзору při dopravě na Labi, jeho přítocích a s ním souvisejících vodních cestách bylo propuštěno pod celní závěrou, musí se vykázat těmito listinami:

- a) potvrzením o způsobilosti lodí k celní závěře (dále jen „potvrzení“ viz vzor A) a
- b) osvědčením opravňujícím provozovatele plavby k přepravě zboží pod celní závěrou (dále jen „osvědčení“ viz vzor B).

[²] Pod celní závěrou smějí být propuštěny jen lodí určené k dopravě zboží, jejichž způsob stavby a závěrová zařízení odpovídají ustanovením obsaženým v §§ 2—16 tohoto závěrového řádu.

I. Všeobecná ustanovení

§ 2

Lodí nesmějí mít tajné prostory ani vchody, které by nebylo možno při vnější prohlídce ihned zpozorovat. Části vnějších lodních stěn musí být spolu tak spojeny (sroubeny, snýtovány, svařeny, upevněny šrouby apod.), aby nemohly být odstraněny bez zanechání zřejmých stop.

§ 3

[¹] Stěny nebo mezistěny, které oddělují závěrové prostory mezi sebou a od ostatních prostorů lodí musí být zhotoveny z plechu, jehož jednotlivé pláty musí být navzájem a s lodním tělesem tak spojeny, aby nemohly být od sebe a od lodního tělesa odděleny bez zanechání zřejmých stop. Takovými plechovými stěnami musí být odděleny od závěrových prostor též lodní skládky a stožárové tuleje, v nichž jsou zapuštěny pohyblivé stěžně. Dveře a jiné otvory, které by vedly z kajutních místností přímo do závěrových prostorů, nejsou dovoleny.

[²] U dřevěných lodí mohou být stěny nebo mezistěny, uvedené v odstavci 1, zhotoveny též ze sroubených prken, která jsou stejně vysoká jako lodní těleso a s ním pevně spojena. Každé prkno musí být pevně spojeno s výztužnou konstrukcí

mezistěny tak, aby jejich vyjmutí nebylo možné bez zanechání zřejmých stop.

§ 4

[¹] Skoby, oka, hřeby, nýty, svorky, šrouby, svorníky apod. použité na vnější straně lodí musí být tak zajištěny (ohnuty, roznýtovány, zašroubovány, svařeny apod.), aby nemohly být zvenčí odstraněny bez zanechání zřejmých stop.

[²] Klouby nemají být pokud možno používány. Kolíčky kloubů musí být svařeny s vnějšími okraji kloubového pásu. Jen střední jazýček kloubů smí být otáčivý a musí být také svařen. Kloubové kolíčky nesmí být na konci jen roznýtovány nebo zašroubovány.

[³] Ocelové součástky závěrových zařízení jako tyče, oka, skoby, klouby atd., mohou být chráněny před zrezivěním pouze průhledným ochranným nátěrem.

[⁴] Závěrové tyče musí být taženy nebo vykovány z jednoho kusu tyčového železa, na jednom konci zahnutý v dostatečně velkou hlavu (oko) a na druhém konci musí mít výřez pro závěrový klín.

§ 5

[¹] Pumpy, jeřáby, větrací roury, potrubí, světliková okna, mříže apod. v závěrových prostorách, na jejich stěnách nebo na palubě musí být upevněny tak, aby byla zajištěna bezpečnost závěry a aby bylo vyloučeno vyjmout tato zařízení bez zanechání zřejmých stop.

[²] Pumpy a jeřáby, jež lze vyjmout, musí být odděleny od závěrových prostorů pevným pažením, které musí být zařízení podle ustanovení § 3 tohoto závěrového řádu.

II. Zvláštní ustanovení

A. Lodi s pevnou palubou

§ 6

[¹] Paluba musí být s lodním tělesem tak sroubena, sklínována, snýtována, svařena nebo jinak

pevně spojena, aby přístup do závěrových prostorů nebyl možný bez zanechání zřejmých stop. Části spojující palubu s lodním tělesem musí být jen uvnitř závěrového prostoru; jejich sešroubování, snýtování, sklínování apod. je třeba provést způsobem předepsaným v § 4 tohoto závěrového řádu. Svaření paluby s lodním tělesem může být kromě toho provedeno též zvenčí.

⁽²⁾ S paluby nesmí být žádný jiný přístup do závěrových prostorů než nakládacími otvory. Paluba musí s bočními stěnami tvořit souvislý celek, který je pevně spojen hřebíky, nýty, šrouby, sváry apod. s vnitřními žebry a mezistěnami.

§ 7

⁽¹⁾ Otvory vedoucí do závěrových prostorů musí mít pevně zasazené rámové obruby a mohou být uzavírány víky nebo dveřmi. Jsou-li víka a dveře z kovu musí být zhotoveny z jednoho kusu silného plechu, popřípadě z více kusů spojených nýtováním nebo svářeními apod. Jsou-li zhotoveny ze dřeva musí být prkna zevnitř tak spojena, že jednotlivá prkna nemohou být odstraněna bez zanechání zřejmých stop.

⁽²⁾ Lodě, jimiž se dopravuje zboží, které potřebuje stálé větrání, mohou mít otvory uzavřené místo víky a dveřmi mříží z drátěného pletiva nebo z děrovaného plechu zasazeného do dřevěného nebo železného rámu. Dráty pletiva musí být alespoň 2 mm silné a nesmí být od sebe vzdáleny více než 25 mm. Průměr otvorů plechu nesmí být větší než 25 mm. Drátěné pletivo nebo děrovaný plech musí být s rámem tak spojeny, aby je nebylo možno sejmut bez zanechání zřejmých stop.

§ 8

⁽¹⁾ Zařízení sloužící k uzavření otvorů musí být upraveno tak, aby otvorová víka nebo dveře nebylo možno prohnout, zvednout nebo vysunout bez zanechání zřejmých stop.

⁽²⁾ Otvorové rámy, jakož i otvorová víka a dveře musí být opatřeny oky nebo petlicemi a oky, jimiž se prostrčí nebo protáhnou ocelové závěrové tyče nebo ocelová lana.

⁽³⁾ K uzavření několika vedle sebe ležících otvorových vík musí být použito nejméně dvou dostatečně silných ocelových tyčí spojených s otvorovým rámem podle odstavce 2.

§ 9

⁽¹⁾ U tankových lodí smí být jednotlivé nádrže mezi sebou spojeny. Otvory vedoucí do nádrží (na-

kládací otvory, průlezy, atd.) se uzavírají ocelovými víky a musí být podle § 8 tohoto závěrového řádu zařízeny pro bezpečné uzavření. Nádržová potrubí musí být zařízena tak, aby jejich určení a spojení bylo možno snadno rozpoznat. Kohouty, ventily, zátky, příruby atd. musí být upraveny tak, aby bylo možno přiložit cejni závěry.

⁽²⁾ Veškerá potrubí i se spojovacími kusy, ventily a přírubami musí být z tvrdého kovu nebo stejně hodnotných umělých hmot.

B. Lodi s rozebíratelným nebo posuvným krytem

a) Lodi se zařízením na protikrokev

§ 10

⁽¹⁾ Krycí prkna rozebíratelného krytu musí být stejně dlouhá jako prkna bočního krytu a musí být opatřena na vnitřní straně lištou, zamezující posouvání prken po krokvicích. Každé prkno musí přesahovat spodní prkno alespoň o 2 cm a krycí prkno na hřebenici obě spodní prkna stejnou měrou. Je-li rozebíratelný kryt opatřen postranními prkny (boční kryt), musí být tato prkna spojena s nosníky krytu tak, aby nemohla být zvenčí uvolněna bez zanechání zřejmých stop.

⁽²⁾ Prkna krytu, jež dosahují k volnému prostoru a přiléhají k některému jeho vchodu, musí být opatřena na vnější straně řádně upevněnými úhelníky, které se zakryjí protikrokví, aby bylo znemožněno vysunutí prken.

⁽³⁾ Stejným způsobem musí být zabezpečena krycí prkna dosahující k ochozu; konce těchto protikrokví musí být zajištěny podle ustanovení § 11 odstavce 3 a 4 tohoto závěrového řádu.

⁽⁴⁾ Je-li krycí prkno na hřebenici upevněno kloubovým pásem, musí mít drážku, do níž přesně zapadne pás tvořící závěru.

§ 11

⁽¹⁾ Místo styku rozebíratelných krytů musí být zakryto protikrokví, která přiléhá spodní hranou přesně na krycí prkna ležící na krokvicích krytu.

⁽²⁾ Stejná protikrokev musí být umístěna uprostřed krytu, aby se zabránilo posunutí prken.

⁽³⁾ Přední a zadní dvojice protikrokví ležících na mezistěnách, které dělí závěrové prostory od ostatních prostorů musí být na vnější straně upraveny tak, aby konce krovic prken ležících vespod i konce krycích prken na hřebenici byly zakryty.

(⁴) Upevnění tohoto zakrytí musí odpovídat ustanovení § 4 tohoto závěrového řádu.

§ 12

(¹) Protikrokve musí být upraveny tak, aby ostatní závěrové části s nimi související nemohly být posunuty.

(²) Protikrokev musí mít na dolním konci hák, který se zasune do oka připevněného k lodnímu boku, hořejší část protikrokve pás posouvateľný v drážce. Tento pás jakož i protikrokev musí být opatřeny dvěma výřezy, jimiž při přiložení protikrokve procházejí dva háky pevně zasazené do krytových krokví a sahající těsně nad pásy. Konec pásu přesahující protikrokev musí být opatřen petlicí nebo okem, jež zasahují do pásu protilehlé protikrokve. Na oka se přiloží buď jednotlivé celní závěry nebo se přiloží celní závěry na závěrovou tyč protaženou více oky.

b) Lodi se zařízením na bočnice a hřebenici

§ 13

(¹) Lodi se zařízením na bočnice a hřebenici musí mít podél závěrových prostorů na obou stranách ochozy a otvory k jejich závěrovým prostorům musí být ohraničeny bočnicemi a koncovými štítovými paženími. Ochozy, bočnice a koncová pažení musí být spojena mezi sebou a s lodním tělesem v pevný celek. Postranní nástavce odnímatelných bočnic musí být spojeny s lodním tělesem tak, aby je nebylo možno zvenčí uvolnit. Hřebenice musí být na obou koncích pevně spojeny s lodním tělesem tak, aby po přiložení celní závěry nemohly být zvenčí odstraněny; příklop na hřebenici musí být k ní připevněn tak, aby bez zanechání zřejmých stop nemohl být odstraněn. Drážka pod tímto příklopem musí odpovídat síle dřevěných desek (odstavec 2).

(²) K zakrytí závěrových prostorů se musí použít dřevěné desky, které po zasunutí do drážky hřebenice a uložení na bočnici tvoří úplně těsný a pevný kryt; jsou-li tyto desky složeny z několika prken, musí tato prkna být spojena na vnitřní straně alespoň dvěma svlaky nebo dvěma ocelovými pásy tak, aby vyjmutí nebo posunutí jednotlivých prken nebylo možné. Jednotlivé dřevěné desky musí být opatřeny vhodným zařízením (např. na dolním konci výstupkem narážejícím na vnitřní stěnu bočního nástavce), aby po přiložení celní závěry je nebylo možno posunout nebo vyjmut.

(³) Pro přiložení celní závěry musí být na každé desce, podle toho jak je široká, připevněna jedna nebo více petlic o šířce nejméně 60 mm a na vnější straně bočnice závěrová oka o šířce nejméně 75 mm. Spojení petlic s dřevěnými deskami a, jsou-li petlice složeny z více částí, spojení těchto částí mezi sebou, nesmí být na klouby. Závěrová zařízení musí být upravena tak, aby po prostrčení závěrových tyčí závěrovými oky nebylo možno jednotlivé desky zvednout bez zanechání zřejmých stop.

§ 14

(¹) Použijí-li se k zakrytí závěrových prostorů místo prken nebo dřevěných desek kovové tabulové kryty, je třeba, aby celní závěra byla zabezpečena podle ustanovení § 13 tohoto závěrového řádu.

(²) Závěrová zařízení tabulových kovových krytů sestávají ze dvou petlic, které zapadají do ok upevněných na bočnicích. Oky se protahují závěrové tyče. Horní konce tabulí jsou uloženy v odnímatelné hřebenici, která je uvnitř zajištěna. Hrany desek jsou zahnuty a uloženy v profilové tyči na bočnicích a na hřebenici.

§ 15

Použije-li se k zakrytí závěrových prostorů vlnitého plechu, musí být zakrytí provedeno v příčném směru. Jednotlivé díly musí být zhotoveny z jednoho kusu a musí se tak překrývat, aby byla zajištěna bezpečnost závěrů. Závěrová zařízení musí být provedena stejným způsobem, jak je stanoveno v § 14 tohoto závěrového řádu.

c) Lodi s posuvným krytem

§ 16

(¹) Materiál posuvného krytu musí zajišťovat bezpečné zakrytí závěrových prostorů.

(²) Posuvný kryt je umístěn na bočnici, po které se podélně posouvá. Posuvné části krytu musí být opatřeny pevnými patkami, které znemožňují jejich zvednutí. Tyto části se musí po uzavření prostoru dostatečně překrývat.

(³) Posuvné části krytu každého závěrového prostoru musí být na stranách, kde se dotýkají, mezistěn, opatřeny závěrovými oky. Tato oka musí po uzavření prostoru přiléhat k okům upevněným na bočnici.

(⁴) Větrací otvory v posuvných krytech musí být upraveny způsobem uvedeným v § 7 odstavec 2 tohoto závěrového řádu.

**III. Potvrzení o způsobilosti lodí
k celní závěře**

§ 17

⁽¹⁾ O vydání potvrzení je nutno žádat celní orgány státu, v němž je loď registrována. Provozovatel plavby, který podává návrh na vydání potvrzení, musí přistavit prázdnou loď celním orgánům oprávněným na základě článku 4 Dohody k vydávání potvrzení a předložit tyto listiny ve dvojím vyhotovení:

- a) výkres lodí a závěrového zařízení v příčném a podélném řezu, jakož i v pohledu na palubu; při tankových lodích výkres lodí, z něhož musí být patrný rozvod potrubí a závěrová zařízení;
- b) popis obsahující bližší údaje o závěrových prostorech, jejich otvorech a dveřích, o způsobu stavby lodí, kajut a jiných prostor a o závěrovém zařízení.

⁽²⁾ Příslušné celní orgány provedou na základě předložených listin prohlídku lodí a přezkoušejí závěrová zařízení v přítomnosti zmocněného zástupce provozovatele plavby. Zjistí, zda se stavba lodí shoduje s výkresem a popisem, zda vyhovuje předpisům tohoto závěrového řádu a zda umožňuje přiložení celní závěry. Přitom může být na útraty provozovatele plavby přibrán odborník ve stavbě lodí. Nebyly-li shledány závady, vyhotoví celní orgán potvrzení podle vzoru A a připojí k němu jedno vyhotovení výkresu a opisu. Vůdce lodí je povinen uschovávat uvedené listiny v nepromokavé schránce na palubě lodí a předložit je celním orgánům, orgánům plavební správy nebo bezpečnosti k náhlédnutí, kdykoliiv o to požádají. Druhohy listin zůstanou v úschově celního orgánu, který potvrzení vydal.

§ 18

⁽¹⁾ Potvrzení platí na dobu pěti let; před uplynutím této lhůty musí být loď přistavena příslušnému celnímu orgánu k nové prohlídce. Nebudou-li při prohlídce zjištěny závady, celní orgány ověří potvrzení. Ověřené potvrzení platí na dobu dalších pěti let.

⁽²⁾ Nenavrhne-li provozovatel plavby po uplynutí platnosti potvrzení jeho prodloužení, je povinen vrátit je celnímu orgánu, který je vydal. Nesplní-li provozovatel plavby tuto povinnost, je každý celní orgán oprávněn toto potvrzení mu odebrat.

§ 19

⁽¹⁾ Použijí-li se k zakrytí závěrových prostorů nebo závěrových zařízení lodí musí být hlášena při-

slušnému celnímu orgánu, a to dříve, než bude podán návrh na další propuštění pod celní závěrou. K hlášení je třeba připojit výkres a popis stavební změny, každé ve dvojím vyhotovení a listiny uvedené v § 17 odstavec 1 tohoto závěrového řádu. Zároveň musí být loď, je-li to nutné prázdná, přistavena k prohlídce.

⁽²⁾ Nebudou-li při prohlídce závěrových zařízení zjištěny závady, ověří celní orgán na potvrzení znovu, že loď je způsobilá k celní závěře a připojí k potvrzení jedno vyhotovení výkresu a popisu uvedeného v odstavci 1. Druhá vyhotovení budou zasílána celním orgánu, který vydal potvrzení.

⁽³⁾ Budou-li při přezkoušení závěrových zařízení zjištěny závady a neodstraní-li je provozovatel plavby ve stanovené lhůtě, zadrží celní orgán listiny označené v odstavci 1 a zašle je s udáním závad celnímu orgánu, který potvrzení vydal.

§ 20

⁽¹⁾ Dříve, než celní orgány přiloží celní závěry na závěrové prostory, musí se přesvědčit o řádném stavu závěrových zařízení.

⁽²⁾ Celní orgány jsou oprávněny po vyložení závěrových prostorů přezkoušet způsobilost lodí k celní závěře. Zjistí-li se závady, zadrží celní orgán listiny uvedené v § 1 a postupuje podle ustanovení § 19 odstavec 3 tohoto závěrového řádu.

**IV. Oprávnění provozovatele plavby
k přepravě zboží pod celní závěrou**

§ 21

Provozovatel plavby musí mít pro každou loď, na které má být dopravováno zboží pod celní závěrou, osvědčení. Osvědčení vyhotovuje příslušný celní orgán podle vzoru B a musí být uschováno spolu s listinami uvedenými v § 17 tohoto závěrového řádu.

§ 22

⁽¹⁾ Provozovatel plavby, kterému bylo vydáno osvědčení, je povinen:

- a) dbát o to, aby celní závěra nebyla poškozena a aby nedošlo k opatření, které by umožňovalo přístup ke zboží bez porušení celní závěry;
- b) hlásit každou změnu závěrových zařízení lodí způsobem stanoveným v § 19 tohoto závěrového řádu příslušným celním orgánům dříve, než podá návrh na propuštění pod celní závěrou;

c) hlásit během 14 dnů každou loď, která již nepluje z jeho příkazu, příslušnému celnímu orgánu a vrátit mu osvědčení;

d) nezaměstnávat na této lodi osoby, které se dopustily deliktu celní nebo devizové povahy.

(²) Ústřední celní správy mohou povolit výjimky k bodu d).

§ 23

(¹) Při porušení ustanovení § 22 tohoto závěrového řádu mohou celní orgány uložit na základě vnitrostátních předpisů celní náhradu, popřípadě peněžitou pokutu. Kromě toho může být odebráno osvědčení.

(¹) Zákonná ustanovení smluvních stran o stíhání a trestání deliktů celní nebo devizové povahy zůstávají nedotčena.

§ 24

Překlady listin uvedených v §§ 1, 17 a 19 tohoto závěrového řádu musí být úředně ověřeny.

V. Přechnodná ustanovení

§ 25

Lodi, které byly uznány za způsobilé k celní závěře podle dosavadních předpisů, budou propuštěny pod celní závěrou za dosavadních podmínek do 31. prosince 1960.

Vzor A

Potvrzení č.
o způsobilosti k celní závěře lodí:

(druh, jméno, číslo nebo jiná značka, domovský přístav atd.) platí do

Podle § 17 jednotného celního závěrového řádu pro labské lodi ze dne 18. září 1959 uznává se způsobilost shora jmenované lodi k celní závěře.

Toto potvrzení s výkresem a popisem, jakož i osvědčením opravňujícím provozovatele plavby k přepravě zboží pod celní závěrou, musí vůdce lodi uschovávat v nepromokavé schránce na palubě lodi. Na požádání musí být tyto listiny předloženy celním orgánům, jakož i orgánům plavební správy, nebo bezpečnosti k nahlédnutí.

Každá stavební změna závěrových prostorů nebo závěrových zařízení lodí musí být hlášena příslušnému celnímu orgánu dříve, než bude podán návrh na propuštění pod celní závěrou. Zároveň je třeba předložit výše uvedené listiny s výkresem a popisem stavební změny. Loď musí být přistavena k prohlídce.

..... dne 19.....

.....
(celní orgán)

L. S.

.....
(podpis)

Záznamy celních orgánů o přezkoušení způsobilosti k celní závěře a prodloužení platnosti potvrzení:

Vzor B

Osvědčení č.

Provozovateli plavby [jméno a sídlo]
udílí se podle jednotného celního závěrového řádu pro labské lodi ze dne 18. září 1959 pro loď (druh,
jméno, číslo nebo jiná značka, domovský přístav atd.) oprávnění k dopravě zboží pod celní závěrou.

Provozovatel plavby je povinen:

- a) dbát toho, aby celní závěra nebyla poškozena a aby nedošlo k opatření, které by umožňovalo přístup ke zboží bez porušení celní závěry;
- b) hlásit každou změnu závěrových zařízení lodi příslušným celním orgánům dříve než podá návrh na propuštění lodi pod celní závěrou;
- c) hlásit během 14 dnů každou loď, která již nepluje z jeho příkazu, příslušnému celnímu orgánu a vrátit mu osvědčení;
- d) nezaměstnávat na této lodi osoby, které se dopustily deliktu celní nebo devizové povahy.

Při nedodržení těchto ustanovení mohou celní orgány uložit peněžitou pokutu nebo celní náhradu. Kromě toho může být odebráno toto osvědčení.

..... dne 19.....

.....
(celní orgán)

L. S.

.....
(podpis)

99

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. června 1960

**o Úmluvě mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou
o pohraničním styku**

Dne 4. července 1959 byla v Praze sjednána Úmluva mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o pohraničním styku.

President republiky Úmluvu ratifikoval dne 28. listopadu 1959 a ratifikační listiny byly vymě-

něny ve Varšavě dne 12. března 1960. Podle svého článku 16 Úmluva nabyla platnosti dnem 12. dubna 1960.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

ÚMLUVA

mezi

**Československou republikou a Polskou lidovou republikou
o pohraničním styku**

President Československé republiky a Státní rada Polské lidové republiky, vedení snahou dále prohloubit úzké a trvalé přátelství mezi národy obou socialistických států, rozhodli se uzavřít úmluvu o pohraničním styku a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

president Československé republiky
Jindřicha Kotála,
náměstka ministra vnitra,

Státní rada Polské lidové republiky
Juliusza Hibnera,
náměstka ministra vnitra,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě dohodli se takto:

Článek 1

Smluvní strany se dohodly, že vzájemně usnadní překračování státních hranic osobám, které mají bydliště v pásmech pohraničního styku, a to na zásadách stanovených touto Úmluvou.

Článek 2

1. Za pásma pohraničního styku se podle této Úmluvy považují území, ležící po obou stranách společných státních hranic, každé o šíři 15 kilometrů. Přetíná-li takto stanovené pásmo pohraničního styku obec (město) na území jedné ze smluvních stran, spadá do tohoto pásma i zbývající část obce (města).

2. Příslušné orgány smluvních stran mohou na základě vzájemné dohody:

a) včlenit do pásma pohraničního styku některé obce (města) ležící dále než 15 kilometrů od státních hranic, dojdou-li k závěru, že je to potřebné vzhledem k hospodářským nebo jiným důležitým zájmům obyvatel pohraničního území smluvních stran;

b) vyjmout některé obce (města) z pásma pohraničního styku buď natrvalo nebo na přechodnou dobu.

3. Příslušné orgány smluvních stran společně vyhotoví a budou doplňovat seznamy obcí (měst)

spadajících do pásem pohraničního styku podle ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 3

1. Pohraniční styk se může uskutečňovat jen mezi protilehlými úseky pásem pohraničního styku.

2. Protilehlým úsekem podle odstavce 1 tohoto článku se rozumí úsek v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, ležící v okruhu přibližně 40 kilometrů od bodu na státních hranicích, který je nejbližší bydliště držitele propustky.

Článek 4

1. Osoby, které mají bydliště v pásmu pohraničního styku, mohou obdržet propustky, opravňující je k překročení státních hranic a k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, pokud je to odůvodněno rodinnými důvody, zaměstnáním, hospodařením na půdě nebo jinými vážnými důvody.

2. Děti mladší 15 let mohou bez propustky překračovat státní hranice a pobývat v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany v doprovodu jednoho z rodičů nebo osvojitele, jestliže jsou zapísány v jejich propustce.

Článek 5

1. Propustky jsou jednorázové a stálé.

2. Tiskopisy propustek se vyhotovují v jazycích obou smluvních stran. Propustky se vyplňují v jazyku smluvní strany, jejíž orgán propustku vydává. Názvy míst se však zapisují v jazyku smluvní strany, na jejímž území místo leží. Úřední záznamy v propustce se zapisují v jazyku smluvní strany, jejíž orgán záznam provádí.

3. Propustky musí být opatřeny podpisem a razítkem vydávajícího orgánu, jakož i podpisem a fotografií držitele. Fotografie není zapotřebí, jestliže držitel propustky má současně u sebe osobní průkaz totožnosti nebo jiný úředně vydaný průkaz opatřený fotografií.

4. Vzory propustek stanoví příslušné orgány smluvních stran na základě vzájemné dohody.

Článek 6

1. Jednorázovou propustku lze vydat z důvodů rodinných nebo z jiných vážných důvodů.

2. Jednorázová propustka se vydává s platností do 14 dnů a opravňuje k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany po dobu 3 dnů,

přičemž dny překročení státních hranic se do této doby nezapočítávají.

Článek 7

1. Stálou propustku lze vydat

- a) zaměstnancům, kteří jsou zaměstnáni nebo vykonávají pracovní úkoly v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany,
- b) osobám, které hospodaří na půdě v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany;
- c) výjimečně z jiných vážných důvodů.

2. Na základě dohody příslušných orgánů smluvních stran lze výjimečně vydat stálou propustku též osobám, které bydlí za pásmem pohraničního styku, nebo do míst ležících za tímto pásmem. Taková dohoda může stanovit také výjimky ze zásady uvedené v odstavci 1 článku 3 této Úmluvy.

3. Stálá propustka se vydává s platností do 12 měsíců a opravňuje k opětovnému pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany vždy po dobu 7 dní, nepočítaje v to první den překročení státních hranic. V odůvodněných případech mohou orgány vydávající propustku povolit prodloužení pobytu do dvou měsíců. Stálá propustka vydaná za účelem hospodaření na půdě opravňuje k opětovnému pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany v jednom kalendářním dnu; k delší době pobytu opravňuje tato propustka v případech naléhavých a sezónních zemědělských prací, jakož i v jiných případech, o nichž se dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Článek 8

1. Propustky vydávají příslušné orgány smluvních stran.

2. Orgány, vydávající propustky, vyrozumí příslušné orgány druhé smluvní strany o každé žádosti o vydání stálé propustky, mají-li v úmyslu propustku vydat. Vyrozumění musí obsahovat jméno, příjmení, datum a místo narození a místo bydliště žadatele, jakož i důvody pro vydání propustky. Propustka nebude vydána, jestliže příslušné orgány druhé smluvní strany ve lhůtě 14 dnů od vyrozumění oznámí, že s jejím vydáním nesouhlasí, a uvedou pro to důvody.

3. Nepovažuje-li orgán vydávající propustku ne-
souhlas za dostatečně odůvodněný, může jeho nad-

řizovaný orgán požádat příslušný orgán druhé smluvní strany, aby případ byl znovu přezkoumán.

4. Příslušné orgány každé ze smluvních stran jsou povinny na žádost příslušných orgánů druhé smluvní strany propustku zrušit nebo ji znovu nevdat.

5. Orgány, které propustku vydaly, jsou povinny ji zrušit, jestliže se ukáže, že chybí některá z podmínek pro její vydání.

6. Způsob součinnosti orgánů při provádění ustanovení odstavců 2, 3, 4 tohoto článku upraví příslušné orgány smluvních stran vzájemnou dohodou.

Článek 9

1. Propustky opravňují držitele k překročení státních hranic pouze na přechodech v nich vyznačených a k pobytu v místech nebo obcích uvedených v propustkách.

2. Počet přechodů, jejich druhy a rozmístění, jakož i dobu, ve které lze na jednotlivých přechodech státní hranice překračovat, stanoví příslušné orgány smluvních stran vzájemnou dohodou s přihlédnutím k potřebám obyvatel.

3. Osoby, které na propustku překračují státní hranice, podléhají pohraniční a celní kontrole.

Článek 10

1. Obyvatelé pásma pohraničního styku, kteří hospodaří na pozemcích ležících v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou vzít s sebou bez vývozního a dovozního povolení a bez cla a jiných poplatků zemědělské nářadí, hnojiva, osivo a jiné potřeby k provozování svého zemědělského hospodářství, jakož i úrodu z něho. Tyto úlevy se vztahují i na tažený dobytek, povozy a zemědělské stroje (traktory, kombajny, sečí stroje atp.). budou-li zaznamenány a za podmínky jejich návratu.

2. Obyvatelé pásma pohraničního styku, kteří jsou uživateli lesů ležících v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou bez vývozního povolení a bez cla a jiných poplatků vyvážet dřevo a jiné lesní produkty vylázané z těchto lesů při zachování vnitrostátních předpisů o hospodaření v lesích.

3. V případech odůvodněných místními podmínkami možno bez vývozního a dovozního povolení a bez cla a jiných poplatků převážet do pásma pohraničního styku druhé smluvní strany hospodářská

zvířata na pastvu, k napájení nebo koupání pod podmínkou, že tato zvířata se vrátí a že v místech, odkud pocházejí nebo kam se přepravují, tomu nebrání žádná omezení vyplývající z předpisů o boji proti zvířecím nakažlivým chorobám. Zvířata musí být zaznamenána a příslušné orgány smluvních stran mohou požadovat provedení vhodných opatření k identifikaci zvířat nebo samy je provést.

4. Produkty a mláďata zvířat, která jsou podle odstavce 3 tohoto článku v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou být vyvážena bez vývozního povolení a bez cla a jiných poplatků.

5. Příslušné orgány smluvních stran mohou na základě dohody zavést v nutných případech povinnost, aby osoby převážející přes hranice zvířata a rostlinné nebo živočišné produkty, měly příslušná potvrzení veterinární a fytopatologická.

Článek 11

Přeprava tělesných pozůstatků osob, které mají být pohřbeny na hřbitově v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, se provádí na základě lékařského osvědčení, aniž by bylo zapotřebí jiných dokladů, s výjimkou těch případů, kdy smrt nastala v důsledku nakažlivé choroby.

Článek 12

1. Záchraně oddíly každé ze smluvních stran mohou v případě živelní pohromy v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany překročit státní hranice bez propustek, jestliže je orgány této druhé smluvní strany požádají o pomoc. Zprostředkování této žádosti provádějí pohraniční orgány. Při lesních požárech na státních hranicích mohou oddíly požární ochrany — hrozí-li nebezpečí z prodlení — zasáhnout také tehdy, jestliže nejsou o pomoc požádány.

2. Státní hranice mohou překročit bez propustek také pracovníci zdravotní a veterinární služby, jsou-li požádáni o pomoc v případech ohrožení života nebo zdraví lidí nebo zvířat.

3. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mohou překročit státní hranice v kterémkoli vhodném místě a jsou oprávněny k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany tak dlouho, dokud je jich tam potřeba. Při svém návratu jsou povinny použít nejbližšího přechodu.

4. V případě povodně, požáru nebo v jiných odůvodněných případech mohou obyvatelé pásma

pohraničního styku překročit státní hranice k záchraně svého života nebo zdraví bez propustek a v kterémkoli vhodném místě. Jsou však povinni ohlásit se u místních orgánů druhé smluvní strany.

Článek 13

1. Osoby, které přecházejí státní hranice na základě této Úmluvy, mohou vzít s sebou bez vývozního a dovozního povolení a bez cla a jiných poplatků nezbytné množství potravin, tabákových výrobků a léků a pod podmínkou jejich návratu také předměty potřebné k výkonu svého zaměstnání na území druhé smluvní strany.

2. Osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou vzít s sebou na území druhé smluvní strany bez vývozního a dovozního povolení a bez cla a jiných poplatků kola, auta nebo jiné dopravní prostředky pod podmínkou jejich návratu a dále pohonné látky, jakož i krmivo pro zvířata, potřebné vzhledem k délce pobytu na tomto území. Dopravní prostředky budou zaznamenány bez složení jistoty.

3. Od cla a všech celních formalit jsou osvobozeny dopravní a záchrané prostředky přepravované přes státní hranice podle článku 12 této Úmluvy za podmínky jejich návratu a dále potřebné pohonné látky, jakož i krmivo pro zvířata.

4. Naturální požitky všeho druhu, které obdrží obyvatelé pásma pohraničního styku v souvislosti se svým zaměstnáním v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, jsou osvobozeny od vývozního povolení a od cla a jiných poplatků, je-li předloženo příslušné potvrzení zaměstnavatele.

5. Způsob provedění záznamů, uvedených v odstavci 2 tohoto článku a v odstavcích 1 a 3 článku 10 této Úmluvy, jakož i podrobné předpisy týkající se množství a druhů předmětů převážených přes státní hranice na základě této Úmluvy budou sta-

noveny vzájemnou dohodou příslušných orgánů smluvních stran.

Článek 14

Každá ze smluvních stran může v případě nezbytné potřeby z důvodů ochrany zdravotní, veterinární a ochrany rostlin dočasně omezit výhody poskytované podle této Úmluvy. O provedených omezeních je třeba neprodleně uvědomit příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 15

Smluvní strany se budou informovat diplomatickou cestou o tom, které orgány je třeba pokládat za příslušné v souvislosti s touto Úmluvou.

Článek 16

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost po uplynutí jednoho měsíce ode dne výměny ratifikačních listin, k níž dojde ve Varšavě.

2. Tato Úmluva může být vypovězena každou ze smluvních stran a pozbude platnosti po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy druhá smluvní strana obdrží vyrozumění o vypovězení Úmluvy.

3. Dnem, kdy tato Úmluva nabude platnosti, pozbude platnosti Úmluva mezi Československem a Polskem o usnadnění pohraničního styku, podepsaná v Praze dne 30. května 1925, a Protokol k provedení Úmluvy mezi Československem a Polskem ze dne 30. května 1925 o usnadnění pohraničního styku, podepsaný v Praze dne 7. prosince 1926.

Tato Úmluva byla sepsána v Praze dne 4. července 1959 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho jmenovaní zmocněnci podepsali tuto Úmluvu a opatřili ji pečeti.

Z plné moci

presidenta Československé republiky:

Kotal v. r.

Z plné moci

Státní rady Polské lidové republiky:

Hibner v. r.